

Protestantse gemeente te IJsselstein

Protestantse
Kerk

**Liturgie voor de viering van zondag 22 april 2018;
Zondag Jubilate (= juicht!)**

Plaats: Ontmoetingskerk

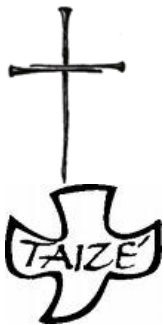
Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

Organist: Eugène Broekman

Thema: Stenen en kruizen vertellen

Bijzonderheden: Dienst voor jong en oud, voorbereid met Jeanne Nijhuis, Ingrid Verweij en Marjan Rooker

De paaskaars brandt

Ruimte voor ontmoeting in de hal en de kerkzaal

Muziek vooraf: Orgelspel

We worden stil

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

De voorganger heet allen welkom

Ieder welkom in deze dienst! “Wij vieren vandaag een dienst voor jong en oud, **helaas** deze keer vooral voorbereid door enkele oudere gemeenteleden.” Is dat wel zo gelukkig gekozen, dat ‘helaas’?

AAN HET BEGIN

Toewijding door stil gebed en kort orgelspel

We gaan staan

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): Psalm 78:1 en 2

Gebed:

*Here God,
dank dat u ons wilt ontvangen.
Dat we hier bij u aan huis mogen komen.
Met al onze vragen, met als onze onzekerheden.
Met verdriet en twijfel.
Met vreugde en dankbaarheid.
Geef ons een goed samen zijn.
Met u, met elkaar, met jong en oud.
In nevendienst en bij wie met ons verbonden is via internet.
Amen.*

We gaan weer zitten

Inleiding op het thema: gesprek over:

“Welke rituelen gaven / geven je ouders jou mee en wat geef jij weer door?”

Gewoonten, gebruiken, symbolen

We zingen: Psalm 118:1 en 8

Smeekebed, besloten met het zingen van: *Heer, ontferm U!*

*Here God,
wat is het moeilijk om mensen van nu
te vertellen van uw liefde
voor deze wereld
en ieder die daar op leeft.
We proberen het aan onze kinderen en kleinkinderen door te geven.
Maar we hebben niet altijd de goede woorden of de goede manier.
En de ander heeft vaak zoveel andere dingen aan het hoofd
of is helemaal niet geïnteresseerd.*

*Here God,
wat is het moeilijk om met mensen van nu
in liefde te geven en te ontvangen.
Om in vrede en liefde samen te leven.
Dat is een groot probleem als het gaat om vluchtelingen,
om mensen met andere geaardheid, overtuiging of kleur.
En het is een probleem tussen landen en bevolkingsgroepen,*

overal op aarde.

*We denken vandaag in het bijzonder
aan Israël en de Palestijnen,
ieder op zoek naar een eigen veilige plek.
Om al die lastige dingen bidden en zingen wij samen:*

...

We zingen (loflied): Lied 624:1 en 2

DIENST VAN HET WOORD

Gebed om de opening van het Woord:

*Heer,
leer ons uw woorden en daden van liefde te verstaan.
Leer ons de vragen die er zijn te beantwoorden
naar beste weten, naar eigen ervaring.
En open onze oren voor uw antwoorden!
Laat ons hart niet van steen zijn!
Amen.*

Gesprek met de kinderen:

Wat zie je als je van buiten naar onze kerk kijkt? >> kruis
Zie je dat binnen ook? Waar?
Wat vertelt het kruis?

Ik heb hier een steentje.
Wat vertelt dit steentje?

We zingen met de kinderen: 'Wij gaan voor even uit elkaar'

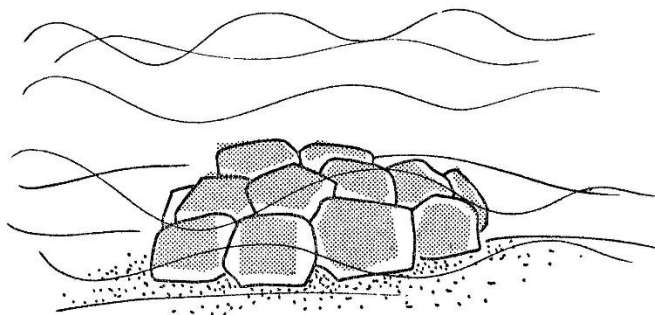

Wij gaan voor e-ven uit el - ka
en de - len nu het licht
Dat licht ver-telt ons iets van Go
Op hem zijn wij ge - richt

2. *Wij geven Gods verhalen door:
en wie zich openstelt
ervaart misschien een beetje licht
door wat er wordt verteld.*

3. *Straks zoeken wij elkaar weer op
en elk heeft zijn verhaal.
het licht verbindt ons met elkaar:
het is voor allemaal.*

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Schriftlezing: Jozua 4:1-9 en 19-24

4¹Nadat het hele volk de Jordaan was overgetrokken, zei de HEER tegen Jozua: ²‘Kies nu twaalf mannen, één uit elke stam, ³en zeg hun dat ze van de plaats waar de priesters in de Jordaan staan twaalf stenen moeten halen. Die moeten ze meenemen en in het kamp leggen waar ze vanaf deze nacht zullen verblijven.’ ⁴Jozua liet twaalf mannen aanwijzen, één uit elke stam van Israël, en nadat hij hen bij elkaar geroepen had, ⁵zei hij tegen hen: ‘Ga voor de ark van de HEER, uw God, de Jordaan in. U moet allemaal één steen op uw schouders nemen, één voor elke stam van Israël. ⁶Ze zullen een gedenkteken voor u zijn. Wanneer uw kinderen later zullen vragen wat die stenen betekenen, ⁷dan moet u ze vertellen **dat het water van de Jordaan werd tegengehouden door de aanwezigheid van de ark van het verbond met de HEER.** Vertel ze dat toen de ark de Jordaan in ging het water werd afgesneden en dat deze stenen daarvan voor Israël een eeuwig gedenkteken zijn.’ ⁸De mannen deden wat Jozua hun had gezegd. Ze haalden twaalf stenen uit de Jordaan, één voor elke stam, zoals de HEER aan Jozua had opgedragen. Ze droegen de stenen met zich mee naar hun kamp en legden ze daar neer. ⁹Jozua richtte ook twaalf stenen op in het midden van de Jordaan, op de plaats waar de priesters stonden die de ark van het verbond droegen. Die stenen staan daar tot op de dag van vandaag.

...

¹⁹Het volk bereikte de overkant van de Jordaan op de tiende dag van de eerste maand, en het sloeg zijn kamp op bij Gilgal, dat oostelijk van Jericho ligt. ²⁰Jozua richtte daar de twaalf stenen op die ze uit de Jordaan hadden meegenomen. ²¹Hij zei tegen de Israëlieten: ‘Wanneer uw kinderen later vragen wat deze stenen betekenen, ²²dan moet u hun het volgende vertellen: “Israël is de Jordaan overgetrokken, en wel over de droge bedding. ²³Want de HEER, jullie God, heeft de Jordaan voor jullie drooggelegd totdat jullie waren overgetrokken, **zoals hij ook de Rietzee voor ons heeft drooggelegd totdat we die waren overgetrokken.** ²⁴Want alle volken op aarde moeten weten hoe machtig de HEER, jullie God, is, en jullie moeten altijd vol ontzag voor hem zijn.’”

We zingen: Lied 547:4, 5 en 6

Verkondiging:

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Jozua 4 past uitstekend bij een gesprek over woorden en gebaren, over rituelen in ons geloof. En speciaal hoe spreken en doen meespelen in de overdracht van ons christelijk geloof, van ouders naar kinderen, van generatie op generatie.

Er worden twee keer 12 stenen uit de Jordaan verzameld en neergelegd.

Jozua legt ze in de Jordaan zelf neer. Midden in de rivier.

De andere 12 stenen worden door vertegenwoordigers van de 12 stammen meegenomen. En ze nemen de stenen mee voor in het kamp dat bij Gilgal, aan de overkant van de Jordaan.

Wat is er nu zo bijzonder aan die stenen? Waar is dat gesleep nu voor nodig?

Het zijn geen stenen om overheen te lopen, door de stroomversnellingen naar de overkant.

Ze vormen geen dam tegen het water.

Het zijn geen kribben in zee.

Het zijn ook geen stenen met goudaders er in.

En ze dienen ook al niet als ballast om de tenten goed vast te zetten.

Je zou ze liturgische stenen kunnen noemen. Keien voor in de eredienst. Het zijn gedenkstenen. De stenen vertellen nu het verhaal van vroeger, omdat het betekenis heeft voor de toekomst. Over gisteren vertel je vandaag met het oog op morgen.

Waarom liggen die stenen daar? Wat is er aan de hand met die stenen? Het is de vraag van kinderen en kleinkinderen. Aan hun vaders en moeders, aan hun opa's en oma's. Vrijdag werd op de synode waar ik was iets bekend gemaakt over de resultaten van een enquête onder synodeleden over wie er belangrijk zijn bij de overdracht van het geloof. Wie zijn je bronnen? Dan blijken naast predikanten vooral oma's een grote rol te spelen!

Dus o.a. oma vertelt dan wat er aan de hand is. En het gaat om twee antwoorden.

1.

6. ... **dat het water van de Jordaan werd tegengehouden door de aanwezigheid van de ark van het verbond met de HEER.** (Vertel ze) dat toen de ark de Jordaan in ging het water werd afgesneden en dat deze stenen daarvan voor Israël een eeuwig gedenkteken zijn.'

De inkocht in het beloofde land werd door God mogelijk gemaakt. Hij zorgde voor een droge overtocht.

2.

En even verder klinkt het antwoord van de oma's ongeveer hetzelfde, maar net even anders. ²³Want de HEER, jullie God, heeft de Jordaan voor jullie drooggelegd totdat jullie waren overgetrokken, **zoals hij ook de Rietzee voor ons heeft drooggelegd totdat we die waren overgetrokken.**

Hier wordt ook nog een link gelegd met de uittocht uit Egypte. God hielp het volk van de Israëlieten weggemen uit het angstland. Ook bij de Rietzee zorgde hij voor een droge doortocht.

Met andere woorden: God redt zij mensen door het water van de dood heen. God zorgt voor een veilige doortocht en een goede toekomst.

En dat is iets om door te geven aan volgende generaties. Als je dat zelf hebt ervaren, dan wil je dat moeis van God doorvertellen. Zo is God, de HEER. Niet alleen maar in het verleden. Ook vandaag. En in de toekomst. De HEER bewaart ons voor het goede leven.

Stenen vertellen dus een reddingsverhaal. Vertellen over de liefde van God door dik en dun. Wat vertelt een kruis?

Heeft iemand een dierbaar kruis meegenomen? En wil het laten zien en ervan vertellen?

...

Het Pocketkruisje

Het kruisje dat ik bij mij draag herinnert mij er telkens aan dat ik als christen leven wil en op Gods weg wil gaan.

Het is geen magisch stukje hout, geen toverbrenger van geluk, en het beschermt mij evenmin voor pijn of ongeluk.

Ik draag het ook niet als een soort identiteitsbewijs bij mij; het is een teken van contact tussen mijn Heer en mij.

Als ik mijn hand steek in mijn zak omdat ik geld of sleutel zocht, voel ik dat kruisje, dat mij zegt: "Hij heeft je vrijgekocht!"

Het zegt mij dat ik danken mag voor zegeningen, groot en klein, en dat ik steeds, in woord en daad, Zijn volgeling moet zijn.

't Herinnert mij ook aan het feit dat Christus troost en vrede geeft aan ieder, die zich aan Zijn zorg en liefde overgeeft.

Zo draag ik 't kruisje steeds bij mij als teken van geloof en hoop dat Christus ook mijn Heer wil zijn als 'k Hem maar niet ontloop.

Meditatief moment: orgelspel

We zingen: Lied 289

DIENST VAN HET ANTWOORD

Update (Tussenspel:)

We gedenken Johanna Aalbertine (Anneke) Bouman-van Engelenhoven (staande). We luisteren naar orgelspel (Lied 730).

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed

Voorbede (Met daarin ook dit gebed door Jeanne Nijhuis):

*U die toekomst scheidt,
wij danken U voor onze kinderen
in wie U onze hoop levend houdt.
Wij bidden u
dat zij hun weg zullen vinden
in deze haastige wereld*

*en goed keuzes maken
in het vele dat op hen afkomt,
dat zij de waarde wegen van wat zij meekrijgen
en daarin de grondtoon van de liefde ervaren.*
(Liedboek p. 1290)

Tussenspel

- Israël en de Palestijnen
- Jüterbog

Stil gebed

Onze Vader

Delen van de bloemengroeten

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

Inzameling van de gaven

Eerste collecte (zwarte zak): (Steun Jop en bouw mee aan de kerk)

Bouwen aan een kerk van en voor mensen van alle leeftijden. Dat is het verlangen en de ambitie van JOP. Wij bouwen door materiaal te ontwikkelen en ondersteuning te bieden aan iedereen die betrokken is bij jeugdwerk in de kerk. Om deze ambitie te realiseren hebben wij natuurlijk geld nodig. Jouw hulp kunnen we goed gebruiken! Zo kunnen we samen zoveel mogelijk kinderen en jongeren bereiken en betrekken bij het plaatselijk jeugdwerk. Bouw jij mee aan een levendige kerk met goedlopend jeugdwerk? Dan kunnen kinderen en jongeren uit jouw gemeente straks ook nog gemeente zijn. Steun JOP en geef!

Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor het werk van de kerk
Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Lied 835:1, 2 en 3

Uitzending

Zegen

(Een zegen uit het Heilige Land. Naar father Potter of Peckham)

*Moge de baby van Bethlehem
je vrede geven.
Moge het kind van Nazareth
je vreugde geven.
Moge de man van Galilea
je kracht geven.
Moge de messias van Golgotha
je moed geven.
Moge de opgestane Jezus
je hoop geven.
En de opgevaren Christus
een voorsmaak van zijn glorie.*

We zingen: Lied 431C

Orgelspel

Inzameling van de gaven bij de uitgang voor het onderhoud van het kerkgebouw